



REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 315/2020-7

REPUBLIKA HRVATSKA
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Žarka Dundovića kao predsjednika vijeća te Vesne Vrbetić i Ratka Ščekića kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijaliste Marijane Kutnjak Čaleta kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. E. U., zbog kaznenog djela iz čl. 246. st. 2. u vezi st. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15 – ispravak, – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Splitu od 5. ožujka 2020. broj K-25/16., u sjednici održanoj 17. srpnja 2020. u prisutnosti branitelja opt. E. U., odvjetnika mr. sc. Ž. G.,

r i j e š i o j e:

Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, ukida se pobijana presuda i predmet upućuje prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Obrazloženje

Županijski sud u Splitu, presudom od 5. ožujka 2020. broj K-25/16. na temelju čl. 453. toč. 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19.- dalje: ZKP/08.) oslobodio je optužbe opt. E. U. zbog kaznenog djela protiv gospodarstva - zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju iz čl. 246. st. 1. i 2. KZ/11.

Na temelju čl. 158. st. 1. i 3. ZKP/08. trgovačko društvo I. d.o.o. S. – u stečaju sa imovinskopравnim zahtjevom upućeno je u parnicu.

Na temelju članka 149. st. 1. ZKP/08. troškovi postupka u ovom dijelu pali su na teret proračunskih sredstava.

Protiv te presude žalbu je podnio državni odvjetnik, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 467. toč. 1. u vezi sa čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08. i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz čl. 467. toč. 3. u vezi sa čl. 470. ZKP/08., s

prijedlogom da Vrhovni sud Republike Hrvatske uvaži žalbu i pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Optuženik je po branitelju mr.sc. Ž. G.,odvjetniku iz S., podnio odgovor na žalbu s prijedlogom da se žalba državnog odvjetnika odbije kao neosnovana.

Sukladno članku 474. stavku 1. ZKP/08. spis je, prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Žalba državnog odvjetnika je osnovana.

Prvenstveno se ističe kako nije u pravu državni odvjetnik kada u žalbi tvrdi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08., navodeći da se postavlja pitanje da li je sud optuženika oslobodio na temelju pogrešnog osnova iz čl. 453. toč. 3. ZKP/08. ili pak sud smatra da kazneno djelo za koje se tereti optuženik nije kazneno djelo u kojem slučaju bi ga trebao osloboditi na temelju čl. 453. toč. 1. ZKP/08. Iz tog razloga državni odvjetnik smatra da je presuda proturječna sama sebi i razlozima presude te da u presudi nema razloga o odlučnim činjenicama.

Ovo stoga što je prvostupanjski sud, nakon provedenog postupka utvrdio kako nije dokazano da je optuženik novčani iznos koji je sa računa trgovačkog društva I. d.o.o. prebacio na svoje osobne račune utrošio za svoje osobne potrebe (a kako se to tereti optužnicom) već ga je utrošio namjenski za ono za što je trgovačkom društvu I. d.o.o. i bio odobren kredit kao i da je predmetni iznos na kraju i utrošio za trgovačko društvo I. Kraj navedenih utvrđenja pravilno je prvostupanjski sud optuženika oslobodio optužbe na temelju čl. 453. toč. 3. ZKP/08.

Međutim, u pravu je državni odvjetnik kada u žalbi navodi da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje kada je utvrdio da optuženik iznos od 18.454.556,57 kuna koji je sa računa trgovačkog društva I. d.o.o prebacio na svoje osobne račune, nije utrošio za svoje osobne potrebe već ga je utrošio za trgovačko društvo I. d.o.o kada ga je koristio za uređenje kluba I.

Naime, tijekom postupka nije bilo sporno da je optuženik iznos od 19.230.000,00 kuna sa računa trgovačkog društva I. d.o.o. prebacio na svoje osobne račune i od tog iznosa vratio samo iznos od 775.443,43 kune, a iznos od 18.454.556,57 nije nikada vratio, a u poslovnim knjigama trgovačkog društva I. d.o.o naveo je da se radi o osobnim pozajmicama za koje nije zaključio ugovor o pozajmicama niti ugovorio bilo kakva sredstva osiguranja.

Uz navedeno, tijekom postupka, a na temelju nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za ekonomsko-financijske poslove, utvrđeno je i da je optuženik navedeni iznos koristio radi opremanja i poslovanja kluba I.

Nadalje, iz nalaza i mišljenja istog vještaka proizlazi i da je objekt E. (u kojem je na kraju otvoren klub I.) bio privatno vlasništvo optuženog E. U., vlasnika društava L., L. I. i I.. 2006. godine H. b. odobrila je kredit društvu L. za uređenje objekta E. s namjenom casina. Građevinsku dozvolu za uređenje tog objekta dobiva L. temeljem ugovora o najmu između privatne osobe E. U. i društva L. Tijekom izvođenja radova odustaje se od uređenja prostora u

casino i prostor se nastavlja uređivati i opreмати u restoran i disco club. Za nastavak uređenja tog prostora E. U. osniva društvo I., a istog dana početkom 2008. društvo L. I. U tom trenutku H. b. odobrava novi kredit od 5.500.000,00 eura gdje u ugovoru o kreditu stoji da se 2.650.000,00 eura novoodobrenog kredita koristi za zatvaranje obveza društva L. o kreditu koji je odobren tom društvu 2006. godine u iznosu od 2.500.000,00 eura. Dalje, u ugovoru stoji da će se iznos novoodobrenog kredita od 2.700.000,00 eura koristiti za opremanje restorana, a ostatak sredstava za obrtna sredstva. Kako je kredit odobren tek osnovanom društvu koje nema nikakve imovine, banka traži da su garanti za vraćanje kredita sa svojim nekretninama društvo L., te fizička osoba vlasnik E. U., i to kao založni dužnik i kao jamac platac. Kako su radovi započeti na uređenju objekta od strane društva L. izvođači radova, isporučitelji opreme i dalje svoje fakture šalju na društvo L., a iste se podmiruju iz pozajmica koje ovom društvu daje E. U. ili pak on direktno sa svog tekućeg računa plaća pojedine izvođače i isporučitelje. 2011. godine završeno je uređenje i opremanje objekta E. (klub I.) i društvo L. I. traži i dobiva dozvolu od Ureda ..., za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u objektu E. (klub I.). Nakon što taj objekt ide u funkciju računi za isporučenu robu, električnu energiju, telefone i sl. dolaze na korisnika objekta koji je dobio dozvolu za rad, društvu L. I. I ti se računi za obrtne svrhe podmiruju iz društva L. I. iz sredstava fizičke osobe E. U. Od samog početka uređenja objekta E. od strane vlasnika društava L., I. i L. I. u knjigovodstvenoj evidenciji određena knjiženja se provode, ili se uopće ne provode, na način kao da se radi o jednom pravnom subjektu bez obzira što su to tri različita pravna subjekta. Klub I. zaista je i otvoren 2011. godine, a novac je zaista i uloženi u radove za taj klub, te njegovo opremanje, jer inače da nije bilo tako onda klub ne bi mogao biti završen, pa tako na kraju i otvoren.

Iz navedenog ne proizlazi zaključak prvostupanjskog suda da je optuženik novčani iznos koji je sa računa trgovačkog društva I. d.o.o. prebacio na svoje osobne račune, time što ga je utrošio u opremanje i poslovanje kluba I., nije utrošio za svoje osobne potrebe već ga je utrošio u trgovačko društvo I.

Naime, kao jedini osnivač i odgovorna osoba trgovačkih društava I. d.o.o., L. d.o.o. i L. I. d.o.o. optuženi E. U. bio je dužan, na temelju zakona i pravnog posla, brinuti se o imovinskim interesima svake od tih pravnih osoba posebno. Naime, svako trgovačko društvo ima svoju odvojenu pravnu osobnost koja je nevezana uz fizičku osobu koja je odgovorna osoba unutar tog trgovačkog društva i koja odgovorna osoba ima dužnost zaštite imovinskih interesa svakog trgovačkog društva posebno, bez obzira što je on jedini osnivač i odgovorna osoba svih trgovačkih društava.

Time što je optuženik novčani iznos od 19.230.000,00 kuna sa računa trgovačkog društva I. d.o.o. kao pozajmicu, bez zaključivanja ugovora o pozajmicama i ugovaranja bilo kakvih sredstava osiguranja, prebacio na svoje osobne račune i od tog iznosa vratio samo iznos od 775.443,43 kune, a iznos od 18.454.556,57 nije nikad vratio, on je povrijedio dužnost zaštite imovinskih interesa trgovačkog društva I. d.o.o. Ovo pogotovo, a što prvostupanjski sud nije uzeo u obzir, što iz dokumentacije u spisu proizlazi i da je zbog neplaćanja kredita koji je podiglo trgovačko društvo I. d.o.o. nad njim proveden stečajni postupak i trgovačko društvo je prestalo postojati. Kraj navedenog nebitno je što je navedeni novčani iznos utrošen u konačnici u klub I., odnosno sukladno namjeni za koju je kredit odobren, kada se uzme u obzir da je nekretnina na kojoj je klub otvoren tada bila vlasništvo optuženog E. U., a dozvola za obavljanje ugostiteljske djelatnosti izdana je trgovačkom društvu L. I. d.o.o. Takvim postupanjem optuženik je oštetiio trgovačko društvo I. d.o.o. koje je

u konačnici zbog neplaćanja kredita i završilo u stečaju, s time da je nebitno za što je predmetni iznos u konačnici utrošen kada ga optuženik nije utrošio za poslovanje trgovačkog društva I. d.o.o.

Slijedom svega iznijetog, za sada ne stoje zaključci prvostupanjskog suda kako nije dokazano da bi optuženik predmetni novčani iznos utrošio za svoje osobne potrebe i da bi prebacivanje tog iznosa na svoje osobne račune moglo predstavljati tek određene nepravilnosti koje bi se mogle podvesti pod kakav finansijski ili porezni prekršaj, odnosno da nije dokazano da bi optuženik počinio kazneno djelo iz članka 246. stavka 1. i 2. KZ/11. za koje se tereti optužnicom.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će, imajući u vidu propuste na koje mu je ovim rješenjem ukazano, otkloniti uočene nedostatke te izvesti sve već izvedene, a po potrebi i druge dokaze, nakon čega će donijeti novu i na zakonu utemeljenu odluku, koju će onda i valjano obrazložiti.

Slijedom svega navedenog žalba državnog odvjetnika je prihvaćena te je na temelju čl. 483. st. 1. ZKP/08 riješeno kao u izreci.

Zagreb, 17. srpnja 2020.

Predsjednik vijeća:
Žarko Dundović, v.r.